

Arrest

nr. 95 633 van 22 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Cubaanse nationaliteit te zijn, op 1 oktober 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 december 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat P. LYDAKIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen in 2008 het Rijk binnen en diende op 4 juli 2011 een asielaanvraag in. Op 30 augustus 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Santiago de Cuba en heeft u de Cubaanse nationaliteit. Uw dochter Gabriela zou in 2004 geboren zijn, en met u in België wonen. Uw zus Vivianne zou reeds 11 jaar in België wonen en hier gehuwd zijn met een Belg. Via uw zus zou u in 2008 zijn voorgesteld aan Dhr. R. S., een Italiaan die in België woont. Jullie zouden een relatie zijn begonnen en in oktober 2008 zou u in het bezit van een paspoort en een visum en op uitnodiging van Rosario naar België zijn gereisd. In 2009 zou u met Rosario zijn gehuwd. Sinds oktober 2010 zouden jullie echter gescheiden zijn en sindsdien leeft u alleen met uw dochter. Op 04/07/2011 diende u een asielaanvraag in.

U zou in Cuba nooit problemen hebben gekend met de autoriteiten, maar wel het gevoel hebben gehad in de gaten te zijn gehouden door uw communistische burens. U zou naar België zijn gereisd om er te huwen. Toen u het Belgische systeem zag zouden de verschillen tussen het kapitalisme en het socialisme u zijn opgevallen. De nadelen van het Cubaanse regime zouden u duidelijk zijn geworden en uw ideeën hieromtrent zouden zijn veranderd en u zou het regime niet meer genegen zijn. U zou het steeds moeilijker hebben om uw kritiek ten aanzien van het regime voor u te houden. U vreest bij een eventuele terugkeer naar uw land deze kritiek niet voor u te kunnen houden. U zou reeds 2008 in België zijn, maar pas op 04/07/2011 een asielaanvraag hebben ingediend omdat u voordien onwetend was over wat de asielprocedure precies inhield.

Ter staving van uw asielrelaas legt u uw paspoort voor.

B. Motivering

Er dient door het CGVS te worden gesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde in Cuba een gegronde vrees voor een persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u geen enkel probleem kende met de Cubaanse autoriteiten (CGVS p.4-5). U haalde wel aan dat uw communistische burens misschien over u hebben gesproken tegen de politie, maar u heeft geen idee of deze uw denkwijze kennen (CGVS p.6). U haalde uitdrukkelijk aan in Cuba geen persoonlijke problemen te hebben gekend. U zou bovendien Cuba op een legale wijze en in het bezit van een paspoort en visum hebben kunnen verlaten om in België te kunnen huwen. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u hiervoor door de Cubaanse autoriteiten zou zijn tegen gewerkt. Er kan dan ook moeilijk worden gesproken over enige feiten van vervolging ten aanzien van uw persoon.

Gevraagd of u naar Cuba zou kunnen terugkeren mocht u dit willen, haalde u aan dat u dit kon en dat u een paspoort daarvoor nodig zou hebben. U haalde wel aan dat u problemen zou kennen op het consulaat omdat u in het verleden al in verdede termen sprak tegen het regime (CGVS p.6). Echter, nergens haalt u enige indicatie aan dat u er effectief problemen zou kennen of vervolging dient te vrezen. Uit uw verklaringen blijkt zelfs dat u er uw vervallen paspoort heeft laten vernieuwen wat uw eigen vrees opnieuw tegenspreekt (CGVS p.6).

Ten slotte dient te worden opgemerkt dat u zich sinds 2008 in België bevindt en pas op 04/07/2011 asiel heeft aangevraagd. Dit wijst allermint op een dringende nood aan internationale bescherming. Als verschoningsgrond haalde u aan dat u de Belgische asielprocedure eerder niet kende. Het is echter wel opmerkelijk dat uw paspoort en verblijfsvergunning geldig waren tot 04/07/2011. Alles lijkt er dan ook op te wijzen dat u een asielaanvraag indiende enkel en alleen om uw verblijf in België te kunnen verlengen (CGVS p.4).

Het statuut van vluchteling, noch de status van subsidiaire bescherming - overeenkomstig art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet - kunnen u aldus worden toegekend.

Het door u voorgelegde paspoort kan enkel uw identiteit aantonen, en is bijgevolg niet in staat bovenstaande vaststellingen in positieve zin om te buigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster voert in hoofdorde de schending aan van het artikel I, A van de Conventie van Genève over de vluchtelingen, van het artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 evenals van de artikels 52 en 51/7 van de wet van 15 december 1980. In ondergeschikte orde voert verzoekster de niet-naleving aan van de definitie van de status van subsidiaire bescherming voorzien in het artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

2.3. Voor zover verzoekster de schending aanvoert van artikel 52 van de vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat het middel juridische grondslag mist. De schending van artikel 52 van de vreemdelingenwet kan immers niet dienstig worden opgeworpen aangezien de beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet dat aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om verzoekster de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet te weigeren of toe te kennen. Evenmin ziet de Raad in hoe artikel 51/7 vreemdelingenwet geschonden zou zijn.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

3.1. Verzoekster stelt dat zij een tegenstandster is van het regime van Castro, dat dit vertrek een voorwendsel was om Cuba te kunnen verlaten en dat er in haar hoofde dus wel degelijk een risico is op werkelijke en actuele vervolging in geval van terugkeer naar Cuba.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees of dat risico reëel is. Deze vrees of dat risico dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoekster dient in dit verband de vrees of het risico concreet aannemelijk te maken. Deze vrees moet gegrond, concreet, actueel en persoonlijk zijn. Een louter theoretische, vage, onpersoonlijke of hypothetische vrees volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen. Verzoekster haalt geen enkele gegronde, concrete, persoonlijke, actuele vrees aan. Verzoekster is *“tegen het systeem van mijn land”*, wat mogelijk is, doch verzoekster heeft zich in Cuba nooit publiekelijk uitgesproken (gehoor p. 4-5) tegen het regime, noch heeft verzoekster blijk gegeven van enige uitgesproken politieke interesse. Verzoekster heeft haar land verlaten om persoonlijke redenen. Haar asielaanvraag is overduidelijk ingegeven door familiale, sociaalrechtelijke en verblijfsrechtelijke redenen. Geenszins kan dit getuigen van enige nood aan internationale bescherming. Verzoeksters asielaanvraag is manifest abusief en ongegrond.

3.2. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.3. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoeksters

verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.4. Waar verzoekster vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

3.5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig januari tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK